

който може да се събере отъ гората на 2—3 см. отъ земната повърхнина.

Когато пресаждаме лимончето отъ саксия въ саксия, трѣбва да се внимава да не се повредатъ коренчетата, а и самото растение да не се забие въ земята, или пъкъ коренитѣ да останатъ плитко до повърхнината. Новопосаденото растение се поставя далече отъ прѣката слънчева свѣтлина за 14 до 18 дни, като редовно се полива сутринъ и вечеръ съ чиста, ни много студена, ни топла вода. Пресаждането и облагородяването не бива да става презъ есенъта.

Презъ зимата (или есенъта, като хванатъ студове) лимонътъ се прибира въ стайтѣ. Тукъ трѣбва да се поддържа температура надъ 10° и да нѣма ту силно затопляне, ту изстудяване. На третата, четвъртата или петата година, когато лимона ще се прехвърли въ постоянно, голѣмо каче (буре), трѣбва да се внимава да не се окжсатъ много коренитѣ, около които се насипва рохкава земя и 50—100 гр. сухъ птичи торъ.

До прехвърлянето на лимона въ постояненъ сждъ, стѣблата не бива да се подрѣзватъ, а подрѣзването да става когато коренитѣ се засилятъ и видимо растението расте. Подрѣзването става, за да се даде по-хубаво корона на лимончето, или ако е много високо израсло, да се намали.

 За лимони, които се отгледватъ въ стаи разклонението на стѣблата трѣбва да става на височина 20—30 см. отъ почвата. Отъ общия дѣнеръ се оставатъ 3—4 главни клона, които се разклоняватъ и даватъ хубавата корона, която не бива да бжде претрупана съ много вжтрешни клончета.

Напролѣтъ, когато ще изнасяме лимона въ двора, първоначално не бива да го излагаме на прѣка слънчева свѣтлина, листата да се изплакнатъ и постепенно да увеличаваме поливането. Мѣстото, кждето ще лѣтува лимона, въ двора, да не бжде изложено на вѣтровито течение. Земята въ каченцето да бжде постоянно влажна и никога да не засъхва, особено когато лимона цѣвти и завръзва плодъ.

Прехвърлянето на лимона отъ едно каче въ друго се отразява зле на растението, а ако често под-